

Yhteinen palveluiden hinnoittelumalli asiakkaiden valtakunnallisessa liikkuvuudessa ja työvoimakoulutuksissa

HINNOITTELUMALLI JA OHJEISTUSTA SEN SOVELTAMISEEN (versio 10.9.2025)

Sisällys

1 Lakiperusta	2
2 Valtakunnallinen palveluiden hinnoittelumalli 2024	3
2.1 Kun henkilöasiakas saa palveluita muualta kuin kotikuntansa työllisyysalueelta, ns. asiakkaan muu liikkuvuus.....	3
2.2 Kun henkilöasiakas osallistuu muun kuin kotikunnan perusteella määräytyvän työvoimaviranomaisen järjestämään työvoimakoulutukseen	4
3 Ohjeistusta hinnoittelumallin soveltamista varten.....	5
3.1 Asiakkaan valtakunnallinen liikkuvuus, kun henkilöasiakas saa palveluita muualta kuin kotikuntansa työllisyysalueelta	5
3.1.1 Asiakkuuden siirtoon liittyvistä menettelyistä	5
3.1.2 Palvelut, joista voi hakea kustannusten korvauksia	6
3.2 Kun asiakas osallistuu muun työllisyysalueen järjestämään työvoimakoulutukseen.....	7
3.2.1 Koulutushakuvaihe	7
3.2.2 Koulutusvalinta	7
4. Laskutuskäytännöt	8
4.1 Kustannuksista vastaavan kunnan määräytyminen tietyissä tilanteissa	8
4.2 Laskutusjaksot.....	8
4.3 Laskun sisältö.....	9

Ohjeistuksen sisällöstä

Tämä ohjeistus on koonti menettelyistä, jotka on laadittu C23-kuntien yhteistyönä ja se pohjaa palveluiden hinnoittelumalliin, joka on laadittu vuonna 2024 C6-kuntien työvoimaviranomaisia edustavien toimesta. Ohjeistus on tarkoitettu helpottamaan työllisyysalueiden toteuttamaa työvoimapalveluiden hinnoittelua ja palveluiden tuottamisesta koituvien kustannusten korvaamista tilanteessa, jossa työllisyysalueen palveluun osallistuu toisen kunnan asiakas. Työllisyysalueet ja kunnat hyödyntävät laadittuja ohjeita tarkoituksenmukaiseksi katsomallaan tavalla. Ohje ei ole valtakunnallisena yhteistyönä laadittu ja sisältö voi muuttua esimerkiksi lainsäädännön tai valtakunnallisen ohjeistuksen tarkentuessa.

1 Lakiperusta

Kustannusten korvaamisesta säädetään laissa työvoimapalveluiden järjestämistä (380/2023 Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä 380/2023 - Ajantasainen lainsäädäntö - FINLEX[®], 17 ja 18 §)

17 § Velvollisuus palveluiden tarjoamiseen

Työvoimaviranomaisen on tarjottava työvoimapalveluja henkilöasiakkaalle, jonka kotikuntalaissa tarkoitettu kotikunta on kyseisessä kunnassa tai työllisyysalueella. Jos henkilöllä ei ole kotikuntaa Suomessa tai hänen kotikuntansa on Ahvenanmaan maakunnassa, palvelujen tarjoamisesta vastaa se kunta, jossa hän pääasiallisesti oleskelee.

Työvoimaviranomaisen on tarjottava työvoimapalveluja myös sellaiselle henkilöasiakkaalle, joka asuu tai oleskelee kunnassa tai työllisyysalueen kunnassa säännönmukaisesti tai pitempiaikaisesti työn, opiskelun, vapaa-ajan vieton, lähiomaisen tai muun läheisen asumisen tai muun vastaavan syyn vuoksi. Henkilön on tehtävä kirjallinen ilmoitus kotikuntansa mukaan määräytyvälle työvoimaviranomaiselle siirtymisestä toisen työvoimaviranomaisen asiakkaaksi.

Työvoimaviranomainen ei saa rajoittaa henkilöasiakkaan mahdollisuutta osallistua työvoimakoulutukseen tämän kotikunnan tai asuin- tai oleskelupaikkakunnan perusteella, ellei erityisestä syystä muuta johdu.

Työvoimaviranomaisen on tarjottava työvoimapalveluja työnantajalle tämän koti- tai toimipaikasta riippumatta.

18 § Työvoimapalveluiden tarjoamisesta aiheutuvien kustannusten korvaaminen eräissä tapauksissa

Jos työvoimaviranomainen tarjoaa palveluja 17 §:n 2 momentissa tarkoitettulle henkilöasiakkaalle, asiakkaan kotikunnan on korvattava palveluista aiheutuneet kustannukset palvelun järjestäneelle työvoimaviranomaiselle. Kotikunnan on korvattava kustannukset myös silloin, kun henkilöasiakas osallistuu muun kuin kotikunnan perusteella määräytyvän työvoimaviranomaisen järjestämään työvoimakoulutukseen.

Korvauksen on perustuttava tuotteistukseen tai tuotehintaan, jolla kunta seuraa omaa toimintaansa tai jolla kuntayhtymä laskuttaa jäsenkuntiansa. Palvelujen korvausperusteista ja laskutusmenettelystä voidaan antaa tarkempia säännöksiä työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella.

2 Valtakunnallinen palveluiden hinnoittelumalli 2024

Työvoimapalveluiden tarjoamisesta aiheutuvien kustannusten korvaamisesta ei toistaiseksi ole annettu tarkempaa asetusta. Tästä johtuen valtakunnallisessa kuntien C23-verkostossa päädyttiin yhdessä C6-kaupunkien kanssa vuonna 2024 määrittelemään malli, jolla palveluita hinnoitellaan ja syntyviä kustannuksia korvataan. Määrittelyssä työstettiin kustannusten korvaamisen periaatteet ja kustannustasot muutamia eri tilanteita varten toimeenpanon helpottamiseksi ja työllisyysalueiden sekä kuntien hyödynnettäviksi. Malli on suositus työllisyysalueille ja se on yhteisesti hyväksytty C23-kuntien työllisyysjohtoon tapaamisessa 31.10.2024 Tampereella.

Hinnoittelumallissa on määritelty palvelut ja kustannustaso perusteluineen kahta tilannetta varten:

- I) Kun henkilöasiakas saa palveluita muualta kuin kotikuntansa työllisyysalueelta (ns. peruspalvelua ja sitä täydentävää palvelua)
- II) Kun henkilöasiakas osallistuu muun kuin kotikunnan perusteella määräytyvän työvoimaviranomaisen järjestämään työvoimakoulutukseen

Seuraavissa kappaleissa 2.1 ja 2.2 on kuvattu vuonna 2024 laadittu hinnoittelumalli.

2.1 Kun henkilöasiakas saa palveluita muualta kuin kotikuntansa työllisyysalueelta, ns. asiakkaan muu liikkuvuus

Asiakkaan kotikunnan on korvattava palveluista aiheutuneet kustannukset palvelun järjestäneelle työvoimaviranomaiselle, kun asiakas on tehnyt kirjallisen ilmoituksen kotikuntaansa siirtymisestä toisen työvoimaviranomaisen asiakkaaksi

- *Muualla kuin kotikunnassaan asioivan työnhakijan asiakkuudesta korvattava kustannus* koskee annettua työnhakijan *peruspalvelua* (ks. ohjeen kohta 3.1.2, joka perustuu työnhakija-asiakkuuteen työllisyysalueella sekä *muuta peruspalvelua täydentävää palvelua* (ks. ohjeen kohta 3.1.2 järjestetty ostopalvelun tai omana tuotantona) yksikkökustannusten mukaisesti, jonka kukin työllisyysalue arvioi esim. tuotteistamisen avulla
- Kustannusten korvaaminen ei koske tilannetta, jossa asiakas satunnaisesti asioi muualla kuin kotikuntansa järjestämässä palvelussa
- Vuonna 2024 C6-verkostossa laaditussa hinnoittelumallissa ehdotettiin, että laskutus tehtäisiin vuositasolla vuoden alussa niistä siirtyneistä asiakkaista, jotka ovat olleet asiakkaana vuoden aikana ja tarkastelupäivä olisi 31.12.

Muualla kuin kotikunnassaan asioivan työnhakijan asiakkuudesta korvattava kustannus, 400 €/vuosi

- Hinta muodostuu virkailijan keskimääräisen henkilötyövuoden vuosihinnasta, joka on jaettu virkailijan keskimääräisellä asiakasvastuulla
- I. Keskimääräinen virkailijan HTV-hinta 60 000 €
 - Kustannuksiin on sisällytetty palkan ohella yleis- ja hallinnolliset kustannukset ml. työpistekustannukset (vuokra, ICT-laitteet, kalusteet, sähkö, siivous, vartiointi ym.), johtaminen, henkilöstö- ja taloushallinto, työterveys, henkilöstöetuudet, matkustaminen
- II. Keskimääräinen virkailijan asiakasmäärä
 - Arvion mukaan yhdellä virkailijalla on noin 150 asiakasta

Muun peruspalvelua täydentävän palvelun osalta kustannus on oltava perusteltavissa tuotteistamisen avulla tai ostopalvelun osalta sopimuksenmukaisella yksikkökustannuksella.

Esimerkki: Helsingin työllisyysalue on alkuvuoteen 2026 mennessä tosiasiallisesti antanut peruspalvelua 200 espoolaiselle vuoden 2026 aikana. Asiakkaat ovat siirtäneet asianmukaisesti asiakkuutensa Helsingin työllisyysalueelle, mutta heillä on säilynyt edelleen Espoo kotikuntana. Helsinki voi laskuttaa Espoon kuntaa

400 € x 200 työnhakijaa = 80 000 €. Koska lisäksi ko. työnhakijoista 20 henkilöä on osallistunut ostopalveluna järjestettyyn viiden päivän työnhakuvalmennukseen (valmennuspäivän hinta 50 €), Helsinki voi laskuttaa täydentävän palvelun antamisesta 5000 €.

2.2 Kun henkilöasiakas osallistuu muun kuin kotikunnan perusteella määräytyvän työvoimaviranomaisen järjestämään työvoimakoulutukseen

Peruste kustannusten korvaamiselle syntyy tilanteessa, jossa työvoimaviranomaisen järjestämään työvoimakoulutukseen osallistuu muun alueen kuin työvoimakoulutuksen järjestäjän työllisyysalueen asiakas

- Valtakunnallisesti vuonna 2024 sovittu kustannusten korvaamisen malli ei koske *työvoimakoulutuksen järjestämisluvan saaneiden kouluttajien järjestämiä työvoimakoulutuksia (aiemmin ns. vos-työvoimakoulutukset)*
- Perusteluna on nähty, että kun ko. työvoimakoulutuksen järjestämisestä syntyvät kustannukset muodostuvat vain järjestämiskustannuksista, eikä työllisyysalue vastaa koulutuksen muista kustannuksista, olisi pelkkien järjestämiskustannusten laskuttaminen alkuvaiheessa epätarkoituksenmukaista

Koulutuksen sopimuksenmukainen hinta ja järjestämiskustannukset

- I. Asiakkaan koulutukseen osallistumisen mukaan toteutuneet yksikkökustannukset
 - Opiskelijatyöpäivät kerrotaan koulutuksen sopimuksenmukaisella opiskelijatyöpäivän hinnalla
 - Yhteishankintakoulutuksista laskutetaan vain työvoimaviranomaisen osuus
 - Mikäli työllisyysalue järjestää työvoimakoulutuksen (muu kuin vos-työvoimakoulutus) omana palveluna tai kuntayhtymän kautta ns. sidosyksikköhankintana, joiden järjestämisestä työllisyysalue voi vastaavalla tavalla laskuttaa asiakkaan kotikuntaa kuin ostopalveluna toteutettavien työvoimakoulutuksien osalta
- II. Järjestämiskustannukset 8 %
 - Järjestämiskustannuksia tuottavat pääasiassa henkilöstökulut, joita työvoimakoulutuksen hankinnan suunnittelusta ja/ tai sopimushallinnoinnista, koordinoinnista, kilpailutuksesta ja opiskelijavalinnoista sisältäen yleiskustannukset muodostuvat
 - Järjestämiskustannusprosentti on keskiarvo, joka pohjaa C6-kuntien tekemiin kuntakohtaisiin laskelmiin edellä mainittujen järjestämiskustannusten osuudesta kaikista työvoimakoulutuksen hankinnan määrärahasta (esimerkiksi työvoimakoulutusta hankitaan 1 M€:lla ja työvoimakoulutuksen järjestämisen tehtäviin kuluu arviolta noin 80 000 €, muodostavat järjestämiskustannukset 8 % työvoimakoulutuksen hankinnan kokonaismäärärahasta)
 - Yhteishankintakoulutuksissa hallinnolliset kustannukset 8 % lasketaan työvoimaviranomaisen osuudesta
 - Työvoimakoulutuksen, joka järjestetään työnantajan palveluksessa oleville työntekijöille (ex. TäsmäKoulutus), laskusta vastaa päätöksen tehnyt työvoimaviranomainen
 - Työllisyysalue voi toteuttaa työvoimakoulutuksen (ts. muu kuin *työvoimakoulutuksen järjestämisluvan saaneiden kouluttajien järjestämä työvoimakoulutus eli ns. vos-työvoimakoulutukset*) kuntayhtymän kautta ns. sidosyksikköhankintana, jolloin työllisyysalue voi vastaavalla tavalla laskuttaa asiakkaan kotikuntaa kuin ostopalveluna toteutettavien työvoimakoulutuksien osalta

Esimerkki: Tamperelainen asiakas osallistuu 100 opiskelijatyöpäivää kestävään Rekry-työvoimakoulutukseen, jonka on ostanut Helsingin työllisyyspalvelut. Koulutuksen kustannukset jaetaan rekrytoivan työnantajan kanssa ja opiskelijatyöpäivän hinta työllisyysalueelle on 40 €. Helsinki laskuttaa Tamperetta: 40 € X 100 pvää x 1,08 = 4 320 €, jossa 320 euroa on järjestämiskustannuksia.

3 Ohjeistusta hinnoittelumallin soveltamista varten

3.1 Asiakkaan valtakunnallinen liikkuvuus, kun henkilöasiakas saa palveluita muualta kuin kotikuntansa työllisyysalueelta

”Jos työvoimaviranomainen tarjoaa palveluja 17 §:n 2 momentissa tarkoitettulle henkilöasiakkaalle, asiakkaan kotikunnan on korvattava palveluista aiheutuneet kustannukset palvelun järjestäneelle työvoimaviranomaiselle...Korvauksen on perustuttava tuotteistukseen tai tuotehintaan, jolla kunta seuraa omaa toimintaansa tai jolla kuntayhtymä laskuttaa jäsenkuntiansa.”

3.1.1 Asiakkuuden siirtoon liittyvistä menettelyistä

KEHA-keskus on laatinut ja ylläpitää asiaan liittyvää menettely- ja prosessiohjeen (linkki TUUTTI-palveluun, A-TMT Asiakkaan siirtäminen alueelta toiselle). Tuutin ohjeistuksen mukaan toimittaessa varmistetaan asiakkaan näkyvyys ja haltuunotto uudella työllisyysalueella. Seuraavana laadittu ohjeistus pyrkii täydentämään Kehän ohjeistusta siltä osin, joka on merkityksellistä palveluiden laskuttamiselle. Mikäli tämän ohjeen ja Kehän ohjeistuksen välillä on ristiriita, on tarkoituksenmukaista toimia ensisijaisesti Kehän valtakunnallisen ohjeen mukaan.

- Tieto siirtoon liittyvästä päätöksestä on kirjattava ATMT:lle, mutta päätös on suositeltavaa tehdä erillisenä
 - o Päätöksen dokumentoinnille voi paikallisesti olla eri tapoja, mutta päätöksen sisällössä ja muodossa on tulee ottaa huomioon yleiset hallintolain (434/2004) mukaiset vaatimukset: päätös tulee perustella ja antaa tiedoksi asiakkaalle sähköisesti tai kirjeitse
 - o Asiakkuuden siirtämisestä tulee tehdä päätös riippumatta, onko päätös myönteinen vai kielteinen
 - o On huomattava, että siirto voi koskea myös työssä käyviä tai osa-aikatyöllistettyjä asiakkaita
- Kun asiakkuus siirretään toiselle työllisyysalueelle, on siirtävän työllisyysalueen hyvä informoida myös asiakkaan kotikuntaa siirrosta, mikäli alueella ei ole sovittu kustannusten korvaamisen liittyvistä menettelyistä
 - o Kotikunta on lähtökohtaisesti vastuussa siirtyvän asiakkaan palvelun kustannuksista, jonka vuoksi kunnalle voi olla hyödyksi ennakoida tulevia kustannuksia
- Asiakas, jonka kotikunta on muualla, eikä ATMT-tiedoista löydy tietoa kirjallisesta pyynnöstä siirtää asiointia työllisyysalueelle, on palautettava omalle työllisyysalueelle
 - o Jos asiakkaan tiedoista ei löydy siirtoon liittyvää päätöstä, asiakas siirretään aiemmin kotikunnan mukaiselle työllisyysalueelle, koska siirto voi tapahtua vain asiakkaan kotikunnan mukaisen työllisyysalueen toimesta (muilla työvoimaviranomaisilla ei ole toimivaltaa)

Siirtyvän asiakkuuden vastaanotto työllisyysalueella

- Vastaanottavan työllisyysalueen tulee sopia asiakkaan palvelun piiriin ottamisen käytännöistä
 - o Sisäisesti on tarpeen kuvata ja ohjeistaa menettely (työnjako, kirjaukset, palvelutarpeen arviointi tms.), jolla siirtyvä asiakas saadaan palvelujen piiriin: kun siirtävä alue on tehnyt ohjeen mukaan ”työtehtävän” ja vaihtanut ”asiointitoimiston”, siirto tulee näkyväksi vastaanottavalla työllisyysalueella
 - o Vastuuhenkilöttömät asiakkaat tulee tarkistaa säännöllisesti järjestelmästä
- Vastaanottavan työllisyysalueen tulee huolehtia siirtyneiden asiakkaiden raportoinnista

kustannusten korvaamisen taannehtivaa hakemista varten

- Asiakkaan perustiedot ATMT:lla eivät välttämättä ole riittävä tieto, jolla voidaan taannehtivaa kustannusten korvaamista toteuttaa: asiakas voi olla vain hetken työllisyysalueella, eikä laskutushetkellä ole käytössä kuin poikkileikkaustieto sen hetkisistä asiakkaista, jotka ovat siirtyneet muualta työllisyysalueelle
- Suositus on, että alueet luovat omia tunnisteita (eli tägejä), jotka kirjataan asiakkaalle siirron tapahduttua ("kotikunta muualla XXX-työllisyysalue", jolloin työllisyysalue tunnistaa asiakkaat, jotka ovat ko. työllisyysalueella muualta tulleita asiakkaita)
- Mikäli käytetään erillistä excel-tiedostoa, johon kirjataan siirtyneet asiakkaat, on huolehdittava tiedoston tietoturvalisistä säilyttämisestä, jotta asiakkuustiedon tietosuoja- ja turva toteutuu
 - Power BI voi toimia tietolähteenä palveluiden ja yhteydenottojen seuraamiseen

3.1.2 Palvelut, joista voi hakea kustannusten korvauksia

Laaditussa palveluiden hinnoittelumallissa on määritelty palvelut kahteen kategoriaan. *Peruspalvelua* on työnhakijan palveluprosessi palveluineen, joka toteutetaan pääosin kaikille työnhakijoille samanlaisena ja viranomaispalveluna. *Muu täydentävä palvelu* on luonteeltaan peruspalvelua täydentävää, jonka käyttö perustuu yksilölliseen palvelutarpeeseen ja palvelu voi olla myös ostopalveluna toteutettua.

Peruspalvelu

- Peruspalvelu voi toteutua, kun asiakkaan työnhaku on voimassa ja asiakkuus toteutuu aktiivisena uudella työllisyysalueella
 - Velvollisuus palvelujen tarjoamiseen henkilöasiakkaalle syntyy, kun hän "asuu tai oleskelee kunnassa tai työllisyysalueen kunnassa säännönmukaisesti", joka käytännössä edellyttää asiakkuuden siirtoa työllisyysalueelle kotikunnan mukaiselta työllisyysalueelta
 - Asiakkuus on voimassa, kun työnhaku on voimassa, mutta työnhaun voimassa olo ei ole vielä peruspalvelun toteuttamista: peruspalvelun toteutus katsotaan tapahtuvan, kun asiakkaalle todennettavasti toteutetaan palvelua (esim. työnhakukeskustelu, suunnitelma)
- Peruspalveluksi luetaan hinnoittelumallissa työnhakijan palveluprosessin toteutus ja palvelut, jotka toteutetaan pääosin samanlaisina kaikille työnhakijoilla viranomaispalveluna
 - Peruspalveluksi voidaan lukea työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain mukaista työnhakijan palveluprosessin toteutusta (luku 4), työnvälitystä ja työnhakuvelvollisuuden asettamista (luku 5) sekä yleistä ohjaus ja neuvontaa, myös aktivointisuunnitelman laatiminen (kun se tehdään vain työvoimaviranomaisen toimesta) on luonteeltaan peruspalvelua
 - Peruspalvelu on viranomaispalvelua ja lakisääteistä

Muu täydentävä palvelu

- Peruspalveluna täydentävät tai muut palvelut voivat olla järjestämislain mukaisia, mutta perusehto on, että palvelu on tuotteistettu tai sillä on tuotehinta
 - Omana tuotantona toteutettu *muu palvelu* on luonteeltaan peruspalvelua täydentävää (perustuu yksilölliseen palvelutarpeeseen) ja palvelu on tuotteistettu ja/tai sille on laskettu perusteltavissa oleva tuotehinta
 - Kategoriaan voi esimerkiksi lukea ammatinvalinnanohjauksen psykologipalvelu, itse toteutettu ura-, työnhaku- tai työhönvalmennus sekä moniammatillisessa yhteistyössä laadittu aktivointisuunnitelma
 - Ostopalvelu on käytännössä aina *muuta täydentävää palvelua*, koska peruspalvelun luonne on viranomaispalvelu
 - Ostopalvelu muodostaa hinnoiteltavan palvelun, josta kustannuksia on haettavissa muodostuvien sopimusperusteisten yksikkökustannusten avulla

- HUOM! Taloudellisen tuen myöntänyt taho eli työllisyysalue vastaa tuen myöntämisestä aiheutuvista kustannuksista myöntöpäätöksen ehtojen mukaisesti
 - o Vastuu on tarkoituksenmukaista kuulua taholle, joka on varannut siihen määrärahan, jota saatetaan sitoa pitkäkestoisestikin

3.2 Kun asiakas osallistuu muun työllisyysalueen järjestämään työvoimakoulutukseen

Kotikunnan on korvattava kustannukset myös silloin, kun henkilöasiakas osallistuu muun kuin kotikunnan perusteella määräytyvän työvoimaviranomaisen järjestämään työvoimakoulutukseen.

KEHA-keskus on laatinut ja pitää yllä työvoimakoulutuksen soveltamisohjetta. Ohje on saatavilla Kehan Tuutti-palvelun kautta Työvoimakoulutuksen järjestäminen- kohdasta. Seuraava ohjeistus pyrkii täydentämään Kehan ohjetta niiltä osin kun asia on merkityksellistä palveluiden kustannusten korvaamiselle ja laskuttamiselle. Mikäli tämän ohjeen ja Kehan ohjeistuksen välillä on ristiriita, on tarkoituksenmukaista toimia ensisijaisesti Kehan valtakunnallisen ohjeen mukaan.

3.2.1 Koulutushakuvaihe

- Hakuilmoituksissa suositellaan käytettäväksi vakiolauseketta, jotta koulutustarpeen arviointi olisi tehty asiakkaan oman työvoimaviranomaisen toimesta
 - o "Keskustelethan koulutukseen hakeutumisesta oman työvoimaviranomaisen tai työllisyysalueen kanssa (tai oman vastuuasiantuntijan tai omavalmentajan kanssa)"
 - o Etukäteiskeskustelua oman työllisyysalueen vastuuasiantuntijan kanssa ei voida asiakkaalta vaatia, mutta sitä suositellaan, koska tällöin opiskelijavalinnasta päättävän työvoimaviranomaisen työ helpottuu
 - o Järjestämislain 63 §:n mukaan opiskelijoiden valitsemisesta työvoimakoulutukseen päättää koulutuksen järjestävä työvoimaviranomainen. Tällöin opiskelijavalinnan tekvän työvoimaviranomaisen on varmistuttava siitä (ja perusteltava päätöksessä) että opiskelijavalinnan edellytykset täyttyvät.

3.2.2 Koulutusvalinta

- Työvoimakoulutuksien valintatilanteissa muualta tulleita eli toiselta työllisyysalueelta kuin työvoimakoulutuksen järjestävältä alueelta koulutukseen hakeutuneita samalla tavalla kuin yleensä koulutushakijoita
 - o Työvoimakoulutukset on usein ensisijaisesti kohdennettu työttömille ja työttömyysuhan alaisille työnhakijoille (esim. määräaikaisten sopimukset, YT-neuvottelujen piirissä olevat)
 - o Valintapäätös perustellaan järjestämislain mukaisilla perusteilla 63 §, myös järjestämislaista annettu asetus ja sen 7 § on huomioitava
 - o Työvoimakoulutuksen järjestävän työvoimaviranomaisen on hyvä varmistaa koulutukseen valittavan asiakkaalle toteutuva muu palvelukokonaisuus
- Toimivaltainen työvoimaviranomainen ottaa kantaa opiskelijavalintapäätöksessä koulutustarpeeseen työvoimakoulutuksen valinnan kriteereinä
 - o Suunnitelmassa (työllistymissuunnitelma tai vastaava) tulisi olla maininta koulutustarpeesta tai sen puutteesta ja kunkin työllisyysalueen vastuulla on ohjeistaa omia asiantuntijoitaan sisäisesti asian kirjaamisesta työllistymissuunnitelmiin tms. (ATMT:lle on tulossa erillinen kohta koulutustarpeen arviointia varten myöhempänä ajankohtana)
 - o Mikäli suunnitelmaan ei ole kirjattu mainintaa koulutustarpeesta, on opiskelijavalinnan tekvän työvoimaviranomaisen itse selvítettävä hakijan koulutustarve, koska työvoimakoulutukseen voidaan valita järjestämislain 63 §:n 2 momentin 2 kohdan mukaan henkilöasiakas, jolla on työvoimaviranomaisen toteama koulutustarve
 - o Valintaa tekävä työllisyysalueen viranomaisen on harkittava yhteydenottoa kotikunnan

mukaiselle työvoimaviranomaiseen, mutta tätä ei voida edellyttää valintaa tekevältä työllisyysalueelta

- Koulutuspaikkaa ei voida kuitenkaan juridisesti evätä toiselta alueelta tulevalta hakijalta pelkästään sen vuoksi, että suunnitelmassa ei ole mainintaa koulutustarpeen arvioinnista
 - Asiakas voi hakeutua koulutukseen myös ilman työllistymissuunnitelman merkintää ja tulla valituksi koulutukseen, jos lain muut edellytykset täyttyvät
 - Koska valintaprosessissa korostuu kouluttajan tai työnantajan (kun yhteishankintakoulutus) rooli, työvoimaviranomainen ottaa kantaa asiakkaan valintaan jo esivalintavaiheessa
- Mikäli opiskelijavalintaa tehtäessä on tarve olla yhteydessä asiakkaan kotikunnan mukaiseen työvoimaviranomaiseen, sen voi tehdä asiakastietojärjestelmän kautta
 - ATMT-asiakastietojärjestelmän kautta on mahdollista jättää viesti toisen työllisyysalueen yksittäiselle työntekijälle tai organisaatiolle (ns. tehtävä- toiminnon avulla)

4. Laskutuskäytännöt

4.1 Kustannuksista vastaavan kunnan määräytyminen tietyissä tilanteissa

- Lainsäädännön mukaan lasku osoitetaan asiakkaan kotikunnalle
 - Kotikunta ja työllisyysalue sopivat keskenään, kuinka hoitavat velvoitteet
 - Kunnille voi suositella laskutusosoitteeseen liittyvän mahdollisen täsmennyksen viemistä kunnan nettisivustolle, jolla kunta informoi yleensä laskutusosoitteista erityisesti, jos lasku tulee työvoimapalveluiden osalta osoittaa työllisyysalueelle (eikä kotikunnalle)
 - Työllisyysalueiden, jotka muodostuvat useista kunnista (ja erityisesti, jotka eivät kuulu C23-kuntiin), on hyvä huolehtia oman alueen kuntien informoimisesta kustannusten korvaamisen lakisääteisestä periaatteesta
 - On myös suositeltavaa, että laskuttava työvoimaviranomainen on tarvittaessa yhteydessä laskutettavaan kuntaan, jotta laskutusosoite olisi lähtökohtaisesti oikea
- Laskun kohdennus määräytyy asiakkaan kotikunnan mukaan, joka voi vaihdella asiakkuuden ja toteutetun palvelun aikana
 - Työvoimakoulutuksissa (pois lukien kotoutumiskoulutus) kustannus kohdennetaan asiakkaan kotikuntaan valintapäätöshetkellä käytettävissä olevan tiedon mukaan
 - Kotoutumiskoulutuksissa kustannus kohdennetaan asiakkaan kotikuntaan laskutusjakson päättymispäivän tiedon mukaan, koska kotoutumiskoulutusten kestot ovat pitkiä ja laskutuksia tehdään useita koulutuksen aikana
 - Asiakkailla, joilla ei ole kotikuntatietoa: kustannusvastuu on asiakkaan koulutuksen hyväksyneellä kunnalla
- Koska kotikunta ei myös useassa tapauksessa pysty itse tarkistamaan laskuja, tulee ohjata korvauksista vastaavia kuntia tekemään yhteistyötä oman työllisyysalueen kanssa

4.2 Laskutusjaksot

- Työvoimakoulutuksessa laskutus tehdään toteutuneiden koulutuspäivien mukaan ja koulutuksen laskutusjakson mukaisesti
 - Mikäli koulutus on pitkäkestoinen ja siinä on useita laskutusjaksoja, voi laskuttaa koulutuksen laskutusjakson mukaisesti ilman, että tarvitsee odottaa koulutuksen päättymistä
- Asiakkaan muuhun liikkuvuuteen ja sen osana annettujen palveluiden kustannukset suositellaan laskutettavaksi vähintään kaksi kertaa vuodessa

- Vuoden 2025 muuhun asiakkuuden liikkuvuuteen liittyvän palvelun kustannukset laskutettaisiin alkuvuodesta 2026 vuoden lopun 31.12. toteuman mukaan
- Laskutuksen hallitsemiseksi esim. puolivuositain tapahtuva voi olla tarkoituksenmukaista
- Oleellista on, että peruspalvelusta ei kuitenkaan laskuteta asiakasta kohti useita kertoja vuodessa

4.3 Laskun sisältö

- Laskussa tulee olla selkeä selite ja peruste laskulle ja tarvittaessa viittaus siihen, että kotikunnan tulee olla tarvittaessa yhteydessä kunnan työvoimapalveluista vastaavaan työvoimaviranomaiseen
 - Laskun sisällöstä tulee käydä ilmi laskutusperusteet (ml lakisääteisyys), joka korostuu, koska useat kunnat eivät järjestä itse työllisyyspalveluita
 - Laskun maksuaika tulisi olla vähintään 21 päivää, jotta lasku ehditään tarvittaessa ohjata oikealle taholle
 - Laskussa on tiedot yhteyshenkilöstä, jolta saa laskun liitteen (ml asiakkaiden ATMT-tunnisteet, joiden avulla on mahdollista tarkistaa lasku) salatulla sähköpostilla
 - Liitteessä tulee olla luettelo, jossa on yksilöity koulutus sekä asiakas (URA ATMT-asiakasnumero), joka on koulutukseen osallistunut
- Asiakkaan muuhun liikkuvuuteen liittyvän laskun liite
 - Liitteestä käydä ilmi asiakkaat (ATMT asiakastunniste) ja palvelutyyppi, josta laskutetaan (peruspalvelu vai muu täydentävä palvelu)
 - Yksityiskohtaista erittelyä toteutetusta palvelusta ei sen sijaan suositella, koska tieto on joka tapauksessa maksajan mahdollista tarkistaa ATMT:lta
 - Muun täydentävän palvelun osalta tulee lisäksi olla yksilöity palvelu